

مجله اداره شهد چهارباغ (عنوان تلگرافی - آشفته) هفتگی ۸ فکاهی اخلاقی قیمت ۱۰ سالانه ششماهه محصلین سالانه ششماهه
نکارنده و مدیر مسئول: ع. آشفته وجهه آهونه قبلادریافت میشود اجتماعی سیاسی اشتراك ۳۰ قران ۱۸ قران و محصولات ۲۵ قران ۱۵ قران

رفیق نا اهل

سر آدم را از راه در میبره

بعد العنوان آدم، قل کسی است که چیز را که نمیدونه هیچ وقت حرفش را هم نزنه، شما توی روزنومه اشعار درج میکنید که دخترها باید قبلا همدیگر را به بینند تا خوشبخت زندگانی کنند دیگه نمیدونید دیدن تنها بدرد نمیخوره، باید اصول تربیت را درست کرد. برای اینکه بدونین منم نفهمیده چیزی را عرض نمیکم طرز عروسی خودم را بطور مختصر برای شما مینویسم

من با شوهرم که پسر عموی من است در يك خانه بزرگ شدم و هر دو همدیگر را دوست میداشتیم و بهمین دلیل هم برای ما زود عروسی کردند. اما همیکنه از خانه عمو جدا شدم و اختیار شوهر من بدست خودش افتاد رفته رفته با رفقای بد این طرف و اون طرف میرفت و بعضی از شبها بعنوان اینکه مهمانی دوره دارن خونه نمیامد، يك وقت ملتفت شدم که شوهر نازنینم بواسطه معاشرت با رفقای نا اهل از دستم رفته و هر شب عقب خوش گذرونی و بیعاریست. چند وقت روی مبارکش نیاوردم بلکه خودش سر بخوره اما يك چشم اشك بود یکی خون خدا میدونه چه غصه ها میخوردم و چقدر تو دلم میریختم تا اینکه دیگه بتك اومه بنای داد و جلو گیری را گذاشتم هر چه من بیشتر جلو گیری میکردم اون بیشتر بد اخلاقی میکرد تا کار به كتك و قهر و طلاق کشید.

مقصودم این است که اگر خوشبختی زن و شوهر به

دیدن و پسندیدن قبل از عروسیست من و او هر دو همدیگر را دیده و پسندیده بودیم پس تربیت و معاشرت دخیله شما باید توی روزنومه روی تربیت و طرز معاشرت چیز بنویسند والا تا این دو مسئله مهم اخلاقی حل نشود این قافله تا بحشر لنگه
ننه اکبر

تصنیف همایون

× به آهنگ عا شقیم من خوانده شود
شیخ بودم من - شیخ بودم - عمامه سرم - لباده برم
کارم مفتخوری بود
هر کجا ئی - هر کجا - سور بود ویلو - بودم به جلو
هر جا حکم چون حکم خدا
رفت از بر من - تاج سرم
کرد و سفیدم - مایه امیدم - خیرش ندیدم
افسوس دیگر نبینم روی - او چه سازم من بی او
در حجره - تا منزل - میبودم
هر شب با - يك صیغه - خوش بودم
ای خدا - من دیگر - حالا چکنم
مطرودم - مردودم - رسوا شدم در این شهر
رسوا شدم آی در این شهر
عمایون

هر کس بقیه تصنیف فوق را به اداره ما بفرستد
يك شاهي حلال مشتمل

دور بین

مدتی است پشت دور بین رفتم چشم درست نمی بینه نمیدونم این حیوان چه جنوریه که هزار تا دست داره. بایک دستش چیز میزویسد، بایک دستش اسکناس هارو میشموره، بایک دستش از حقوق کارگرا میدزده، بایک

نیست برهیزش از مال صغیر * همچو زالو بمکد خون فقیر
مال هر بیوه زن و طفل یتیم * بلغ بنماید این شیخ رحیم
با هزاران ستم و بیدادی * این چو میگوید از شیدی
گوید آواز سماور زغذاست * عجب اینهمه حیلت ز کجاست
اشعار فوق را ملعونی توسط پست شهری باداره ما
فرستاده است

اطلاع

آقای دکتر ایخوارد و هفمان که در مریضخانه
امر بکائی مشغول تحصیل تجربه علم طب میباشند
اخیراً برای آنکه وا کسین (انتی تیفوس) را امتحان
نمایند بخانم وجیه الدوله رکنی که مبتلا بمرض (هیستری)
بوده تزریق نمود و مریضه را از زحمت ادامه حیات
آسوده نموده اند.

(استعفا)

حضرت (عزرائیل) در هفته گذشته استعفاى خود را
بدربار اهدایت تقدیم و اظهار داشته است با بودن
مریضخانه امر بکائی و همکاران عزیزم دکتر ایخوارد
و هفمان و جود من بی فائده است.

جنک

هفته گذشته خاکروب و کثافات محله نوغان، کوچه
جدیدها، عیدکاه و کوچه پشت مدرسه دو در بامیکرب
های مرض، تیفوئید، تیفوس و مالاریا مشغول زدو خورد
و در نتیجه تمام میکروبها دفع و نابود شدند

ساموئیل اسمائیلز

اخلاق

از موقعیکه اولین تبسم بر لبهای طفل ظاهر می گردد
زمان تربیت وی آغاز میشود
نمونه و سرمشق که دائماً در مقابل چشم طفل قرار
گرفته مادر است.

مهر و محبت مادری تقدیر و سرنوشت نیک بشر است.
تمدن حقیق و کامل بدست زنهای خوب و در نتیجه
نفوذ و تأثیرات آنها ایجاد میشود.

اگر مادری تمبل و بدخلق و زشتخو باشد و خانه او
پاشیده و نامنظم آن خانه آشیانه بدبختی و محنت خواهد بود
زن سرچشمه ایست که فضیلت و تقوی شری از آن آیداری میشود.

دستش کلموی بارو رو گرفته میخواد خفه کند، بابک
دستش زمین به غ ملی را بطرف خود میکشد به يك
دستش توره گرفته، به يك دستش مجید گرفته، به يك
دستش قرآن گرفته، به يك دستش عقیده لنین رو گرفته،
با يك دستش عمامه اش رو ورداشته بابک دست کلاه
سر خودش میگذارد به يك دستش روزنومه گرفته بابک
دستش داره اسفند دود میکنه تترکد، به به چه
چیزای خوب خوب دست گرفته آدم نمیتونه بشمره. آه
چشمش به من افتاد حالا میاد من رو میخوره تازوده
دورین رو وردارم فرار کنم

تقریظ

مجله شریفه بهلوی سال هفتم خود را با سبکی مبین
و مطالبی مفید ترنجید و اولین شماره آن منتشر گردید
ماموقیت هم قلم محترم آقای یاور، زم آرا و سایر کارکنان
آن مجله را خواستاریم.

شیخ در فکر سماور افتاد

بود در مدرسه فضل خان * ششکی مؤمن ز اهل همدان
گذرانیدی همه عمرش بی پول * کاه خواندی ضرب کاه اصول
داشت در حجره خود چند حصیر * کتب چند برای تزویر
کتبش جمله کثیف و اوراق * متفرق شده در دور اطباق
داشت يك قوری چرکین و سیده * که نمی شست و را ماه به ماه
روز و شب فکر سماور میکرد * بهر آن ادعیه از بر میگردد
لیک بی پولی آن مانع بود * به همان قوری خود قانع بود
از قضا مرد یکی از اعیان * پی تشییش آن شیخ روان
رفت پولی بسزا پیدا کرد * شکم کرسنه اش احیا کرد
از همان پول سماور بخريد * عاقبت کار به امید رسید
صبح زود ابرایش میکرد * تا برد از دل او انده درد
موقع جوش سماور میخواند * شیخ در فکر و تعجب در ماند
کین عجب المبل خوش الحانیست * این سماور نبود خوش خوانیست
همه جا فکر سماور می کرد * با همه ذکر سماور می کرد
نزد استادش با خاطر شاد * شیخ در فکر سماور افتاد
لذت خود ز معلم نهفت * قصه خواندن انرا میگفت
سخنانش چه معلم بشنید * در تغیر شد و بالحن شدید
گفت ای شیخ عجب ملعونی * از دیانت تو یقین بیرونی
هست آواز سماور بی ربیب * استماعش برهر با دین عیب
ز آنکه پیغمبر ما کرده حرام * تار و طنبور و غنا را به نام
مذهب شیخ ربا کار این است * حیلت گرک ستمکار این است

اعلان اطوهای نیکی را از همه جا ۲ قران میخرید از خرازی خلیق به ۱۸ قران ابتیاع فرمائید. قشنگترین سا

۲ همه را فدای دل میکنه

ای خدا غصه و غم پیرم کرد این شور از زندگی سیرم کرد
 بیکه از خون دلم خو خوردم دیکه صبرم بلب آمد مردم
 شو هر بیکه بی بعب ریشه کی دیکه به فکر زن دار ریشه
 خونه و زندگی رو ول میکنه همه رو فدائی دل میکنه
 نك و تنها تو خوش قومیزم رختاشو همیشه او طو میزنم
 هفته يك شب اگر خونه میاد از برای زن و بچش نمیدان
 پیرهن و زیرشلواریش کنیف میشه هر شبی خونه میاد نظیف میشه
 اول مغرب اگر خونه بیداد هنوز وارد نشده خوابش میاد
 بیخودی از آدم ایراد میگیره هرچی کم داره میره بادمیگیره
 اگه نك وقت بکم جواب میخوام یا نه من لختم پیرهن خواب میخوام
 هنوز حرفش زده داد میزنه سر من بیخودی فریاد میزنه
 اشك چشم همیشه خورا کمه من شور دارم دیکه چه با کمه!

* زن نجیب *

۳ نام فامیلی

کاتب. بد هم مینویسد - طالب. طالب اسکناس است
 قریب. به خدا نزدیک است - حلال. مالیات انحصار
 تربك است - کوهستانی. شاعر آینده - سبك بار. عقلش
 چطور است؟ - اخگر. آهن را آب میکند - جزائری
 احمدك بسیار خوشگل بود آبله هم در آورد - خلیق. بازبان
 خوش مار را از سوراخ بیرون میکشد - بهار. خزان هم
 دارد - کوثر. خدا به مؤمنین وعده فرموده - بقیه دارد

از اشعار وارده

دلم از غصه ایران بخدا پر خون است
 تنم از گردش سیمای فلک مطحون است
 خاک ایران که بداز روز ازل کحل بصر
 رفته بر باد و ندانیم که از افیون است
 آن شجر را که خدا خواند بقران زقوم
 ابی از شجر دوزخ، این معلون است
 شده اواره به پیدای جهالت چو شهاب
 آنکه خمور و گرفتار بدین معجون است
 آتشین کرز که از مالک دوزخ گویند
 نزد يك حقه و افور صدش مرهون است
 ریزه کون روزن امید در آن حقه مبین
 چاه و بلی است که قعرش زخرد بیرون است

جاء و مال و شرف و عزت و ناموس نگر

نزد افیونی بیچاره همه موهون است
 پیای نیلی بشکستند مجانین خمار
 غافل از عقل و خرد کاین شب غم افزون است
 شهر یارا بکن این ریشه ترباك زبن
 تخم ترباك «بویره» بتر از طاعون است

مسافرت به قطب طهران

خیلی تعجب کردم که این چه اخلاقی است کاش
 من زبان ارمنی میدانستم تا با او درست صحبت میکردم
 زیرا عربی را نه او خوب میدانست نه من بلد بودم
 بالاخره بعد از آنکه سیکار با قایق و باتور داده و قدری خالتشان
 بهتر شد سوار شده و خواستیم حرکت کنیم صدای پرفسورها
 بلند شد که نروید. نروید یکی از مسافرین هنوز سوار نشده
 معلوم است من در آن وقت چه حالی داشتم تا برگشتم
 به بینم کدام يك سوار نشده اند تا قدری با او داد بیداد
 کرده بلکه قدری آرام شوم دیدم از آنطرف مادام فرقرو
 آهسته آهسته میاید و هنوز به موتور نرسیده داد و بیداد
 راه انداخت که چرا راه نمیدهید سوار شوم.

خاك خو ها که هنوز طنابشان بسته نشده بود به مجرد
 دیدن مادام فرقرو فوری از عقب دستگاه پائین آمده و
 یکطرف صف کشیدند تا مادام سوار شد شاگرد شو فر
 بعد از سوار شدن مادام. خاك خور ها را محکم بسته
 یکساعت و نیم بعد از ظهر راه پیمای ما بادعا و صلوات از
 کارژ بیرون آمده و جاده طهران را با سرعت میرفت.

وقتی به شوراب رسیدیم یکساعت از شب گذشته بود
 و خوشوقت بودیم که ساعت ۵ راه ۶ فرسخ راه طی نموده ایم
 و البته روی این قاعده شب را در سبزوار خواهیم بود
 (بقیه دارد)

خواب آشفته

به بیابانی رسیده غولی را دیدم شبیه بانسان که در
 عوض کت و شلوار پوستینی وارونه بر دوش کشیده
 بسم الله گفتم و خواستم فرار کنم اما غول خیال مرا
 فهمیده پیش آمد و با اشاره دست و سر مرا برد تا به
 نخته سنگی رسیدیم، سنك را عقب زده سوراخی نمایان
 شد و خواهی نخواهی مرا با خود برد. اطاقی دیدم
 که سقفش از علف پوشیده و زنی پوستین بر درون روی

مادر دختر: ناهار را شریف داشته باشین يك نيکه
نون خالی و ينيير پيدا ميشه بخوريم.

خواهر شوهر: (باشوخی) نه خانم ما نون و ينيير
نميخوانيم بخوريم خودمون منزل پلو داريم

مادر دختر: (با خنده) تشریف داشته باشين برتون
تخم مرغ درست ميکنيم

مادر شوهر: خدا زياد کنه او بچ هم که هست مال شماست
از جا بلند ميشوند و از اطاق خارج شده توي
حيات ميرسند

خواهر شوهر: راستي حاتم خوب شد يادم آمد
(بقيه دارد)

۸ تعليم غير تربيت است

اگر به مردم بگوئيم: خواندن بياموزيد تا دروغ نگوئيد
نوشتن بياموزيد تا دزدی نکنيد، حساب ياد بگيريد
تا خيانت ننمائيد، مانند اين است که گفته باشيم
جدول ضرب را بياموزيد تا خوب بدانو بزنيد
(ر. نه باز دن)

مانيتيسم

(۸)

مطابق علم معرفت دماغ اراده تشكيل شده است از
اعضاء محرکه يا قواي فاعله يا قوا و مراکز دماغي که
توليد حرکات مينمايد، اين نکته را نيز بايد بگوئيم که
همين قواي دماغي محرکه ممکن است مانع يا محدود کننده
ردد و حرکاتی را که با اسباب و علل ديگري توليد
ميشود تخفيف دهد يا بکلی از آنها جلوگيري نمايد

اين اعضای اراده يا مراکز محرکه دماغي بمنزله مستخدمين
کليه قواي دماغي مينباشند

گاهی بعضی آثار و تصورات يك يا چند از اعضاي
خودش را متأثر ساخته اراده وادار ميکند که حرکتی بي
اختيارانه يا بي رويه انجام ميدهد چنين حرکت را
حرکت انعکاسي مينامند بنا بر اين حرکت غير اختياري
را اينطور بايد تعريف کنيم که آن حرکت را اراده بدون
دخاله علم و تصور انجام داده است -

(بقيه دارد)

۲۴/۷/۱۳۱۶

مطبعه نور ۱۲۳۷-۴۰۰ ر ۱۰ ار ۸

علفهای نرميکه معلوم بود از خارج آورده اند خوابيده
گفتم اين چه سالمي است اينجا کجا است و اين زن
و مرد کيستند. در اين خيال و دم که غول با اشاره
امر به نشستيم کرد و خود بدون اينکه حرفي ازند
خارج شد. با خود خيال کردم که اين غول از عقب اتش
رفته حالا مرا کباب کرده بارش خواهند خورد خواستم
فرار کنم سنک درب سوراخ مانع بود ناچار تسليم
قضا و قدر شده ساکت نشستم

مذاکرات دختر با سواد با مادرش و خواستگار ها

(۷)

نشسته ديکه خريار و باقالي بار کن نميدونين چه بروزن ميداره
مادر شوهر: نه خانم دروغ ميگه تقصير باهر دو شونه.
مادر دختر: الحمد لله گوش شيطون کر مال من اينطور
نيست هميشه هندونه بار بار ميداد تو خونه.

مادر شوهر: خدا بخت بده اينطور که ماشا الله
ماشا الله هنوز جوان موندن

مادر دختر: و خانم ميخواستين پير باشم، اين
دختر را که ديدن شکم چهارم منه تاريخ من پشت
قرآن نوشته اين عيد که بياد پا ميزارم توي بيست و هشت
خواهر شوهر: پس دختر شما چند سال داره؟

مادر دختر: شکم اول من سيزده ساله بودم که يك پسر
اوردم همينطور شير بشيره هي ابستن ميشدم حالا (شهين)
بايد شانزده سال داشته باشد.

خواهر شوهر: ماشا الله دختر شما از منم بزرگتره
من اين ماه رمضون که بياد پا ميدارم تو بيست و پنج
چطور دختر شما شانزده سال داره؟

مادر دختر: منکه دروغ نميگم خودش تاريخ خودش
رو ميدوند از خودش پيرسين

(دختر را صدا ميکنند)

مادر دختر: ننه تو ميدوني چند سال داري؟

دختر: بله خانم جان پانزدهم ماه دي بيست و يكسال شمسي
خواهر شوهر: نه خير باز هم بيشتر داره، حالا
هر چي هست فروشنده فروخت و خريدار خريد
انشاء الله مبارکه.

مادر شوهر: خانم اجازه بدن مرخص بشيم انشاء الله
فردا شب مردامون رو ميفرستيم کار نموم ميشه